

EL BORINOT

ANY III - NÚM. 97
1 D'OCTUBRE DE 1925
PREU de SUBSCRIPCIÓ:
UN TRIMESTRE 2'50

Setmanari il·lustrat
20 cms.

LA CORRESP. A
L'ADMINISTRACIÓ:
ANGELS, 22124
BARCELONA

— Com van les castanyes?
— Aquest any barates, senyoreta.

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

Notes per a una Guia antisentimental de Barcelona

FULLA III

7. *L'Exposició de Barcelona*.—El dia 27 de setembre de l'any 1901 (s'ha complert, doncs, aquests dies el xxve aniversari) s'inaugurava amb tot esclat a Barcelona el monument a l'insigne patri Rius Taulet, l'ànima de l'Exposició Universal del 1888. D'aleshores data el monument que a un cap del Saló de Sant Joan, davant l'entrada del Parc, hem vist tots, segurament més d'una dotzena de vegades. Sempre que un hom passa per allí, i veu el bust solemniel de l'home, el pensament se'n va a considerar diferències, i a contrastar comparacions. Som així.

Amb motiu de la inauguració del monument, el gran Narcís Oller escrivia això d'En Rius i Taulet, deia: "Exalça Catalunya entera inaugurant a Casa la Ciutat la galeria de catalans il·lustres; començant a l'església de la Ciutadella el panteó que no han sabut acabar els seus successors, per a guardar les cendres dels defensors de nostres llibertats, de les figures més preminents d'aquesta terra; donant son més ferm apoi a les comissions erectores dels monuments a Aribau, a Clavé i a Güell; aixecant-ne per iniciativa pròpia a Gifré el Pilós, el fundador de la nacionalitat catalana, al gran Berenguer, a l'immortal Casanova, al portentós Roger de Llúria, a Jaume Fabré, l'inspirat autor de nostra Catedral, al celeberrim pintor Viladomat, a Albert, a Descloit i al General Prim, a qui deu Barcelona l'ocasió de fer el Parc.

Fomentà i protegí el desenrotllament material de Barcelona, fins al punt que la veiem avui disposada a arribar en poques dècades més a ocupar l'extensa àrea que s'enclou entre els dos rius veïns, la mar i la muntanya, obrint, en totalitat o en gran part, artèries tan importants com els Passaïes de Colon i de Sant Joan, la Granvia de l'esquerra, la del Marquès del Duero i la Rambla de Catalunya, apart de molts altres trossos de carrers de segon ordre; preparant l'agregació que altres han dut a ter-

me, el plan general de clavegueres que és va seguint, el d'urbanització de la França Xica, l'aprovació del de Reforma de la Barcelona vella, etc., etc., construint jardins en les places de la Universitat i d'Urquinaona; enllaçant la de Catalunya i l'interior amb l'hermosa avinguda de Fivaller; aixecant mercats de ferro de tanta utilitat com els de Sant Antoni, de la Concepció, de la Barceloneta i d'Hostafranchs, prestant actiu concurs a la construcció del Palau de Justícia; augmentant i renovant grans extensions d'empedrats i enfustats; adornant i estenent fins al mar el Parc, creant el magnífic cementiri del S. O.; erigint a Colon el monument més gran que té a Europa i Amèrica...

Avui en dia encara hi ha una gran massa de ciutadans que manté a ditre, com d'un magne esdeveniment històric, el record de la gesta de l'Exposició. Avui en dia són a milers i a milers encara els qui en parlen fent-ne moltes llengües, i amb molta devoció. I també amb una certa enyorança.

Passat un quart de segle de la glorificació de l'heroi d'aquella gesta, ens trobem amb la monumentalització de la Plaça de Catalunya. Oidà! qui no pot segar, espigola.

Al cap de vint-i-cinc anys, a Rius i Taulet, li han sortit èmuls. L'alcalde d'ara — tot i que no arriba a Rius i Taulet; aquest era marquès, el d'ara és baró, — l'alcalde d'ara i el seu Nebot, volen assenyalar en la història de la ciutat una monjoia, que sense arribar a l'Exposició, no deixa, però, d'oferir-ne molta; car molts són exposats a la Plaça de Catalunya a prendre mal potser, paciència sense potser, i molta.

I a la llarga, tant l'alcalde, com el seu Nebot sortiran amb la seva, i un dia o altre en rebran la merescuda glorificació.

Es fama que En Rius i Taulet, amb totes les seves alcaldies i amb tota la seva presidència de l'Exposició, no es, captenia d'ell, moria pobre, dins una gran modèstia.

La gent, el poble, la ciutat lloa aquesta generosa i exemplar conducta. I espera ocasions de poder tornar-ne a lloar altres casos.

MARC.

27 de setembre de 1925.

Del balconet estant

No és nou que nosaltres ens hi fem. D'altres ja ho han notat. El príncep de Galles, l'hereu de l'Imperi Britànic, volta i roda món, i allarga els seus viatges, i ajorna tant com pot el seu retorn a la vella capital del Regne Unit.

I això, per què?
Ah: diuen que hi balla una novel·la d'amor. Els prohoms d'Anglaterra han considerat que el noi ja era prou gran i que l'hora és arribada de casar-lo. Ja s'ho han preparat tot, i tot ho han combinat, fets els ulls a les altes, supremes, intrencables raons d'Estat.

Però el jove, que té un tros de carn que es diu cor — segons es veu — i que, com tot mortal, és capaç de deixar-se ullprendre per una blonda o una bruna, sembla que repugna al matrimoni d'Estat, amb tal o tal real donzella triada pels altres, al matrimoni oficial, amb el subsegüent anexe de posar al món no un "fill", sinó un "hereu" per la Corona.

Deu pensar que no cal home i dona, que ja hi ha màquines, per fabricar paper d'Estat.

Per això perllonga la tornada a casa, i cerca mil excuses per a fer el vagariol, com un adolescent que ara de poc el deixen sortir de nits, a casa seva.

Diuen i tot que pensa a fer-se republicà.

(I diuen si en això ha influït el senyor Cambó, amb el qual, tornant de l'Àràbia i de l'Índia, es va trobar el príncep a l'Àfrica del Sud, i van córrer ambdós una cacera, en seguiment de l'orifany, tan cobejat).

Un dia d'aquests, una orquestra barcelonina ha tingut un èxit sorollós a Rotterdam. No és pas poc, ni no és motiu per a satisfacció petita. El pit, amb notícies com aquesta, se us gonfa com una vela en bon vent.

Cal saber el nom d'aquella orquestra, és l'orquestra "Shis Unicks".

Una vegada més, veiem que el llenguatge català és hàbil per a tota mena de parlars, té una gràcia de joc internacional innegable.

Que sembli o que no sembli humorístic, cal treure de la nostra llengua totes les possibilitats, totes. Cal poar-hi sempre.

Un idioma ha de donar per tot. Per batejar uns "shis unicks", o uns mitjons "molfors". Està bé!

L'actualitat del príncep de Galles ens suggereix el record d'una gesta del seu pare, l'actual Rei d'Anglaterra, Eduard VII, poc temps després d'haver assolit aquesta categoria, deixant d'ésser, ell, príncep de Galles, ja cosa de vint-i-sis anys.

Eduard VII, durant una seva estada a Hamburg, va adoptar per a diari un calçat molt fort exornat amb una triple filera de claus, dels coneguts amb el nom de "diamants".

Bon punt els "esparchies" del balneari van adonar-se de la innovació, els va faltar temps per a encomanar als respectius mestres d'obra prima, un parell de botes iguals a les del Rei, i al cap de vuit dies la "crème" dels banyistes es passejava pel Parc d'Hamburg calçada amb botes d'aigua.

Mentre la concurrència als jardins no era molt nombrosa, tot anava bé, però a l'hora que la música hi tocava, que era quan hi havia més gent, els incidents es succeïen d'una manera alarmanant.

Els gossos, per falta de costum de portar un calçat tan feixuc, per més que anessin, naturalment, amb peus de plom, donaven cada trepitjada als ròssecs dels vestits de les senyores i senyoretes, que més de quatre varen romandre escuades encontinent. Hom conta que per una d'aquestes trepitjades, es varen desfer un sens nombre de bodes.

Es deurien dir les promeses: "Si de soltera em veig trepitjada així, què seria de casada?"

Aquesta situació intolerable no podia durar més temps.

Alguns elegants varen aixecar la bandera de la rebel·lió negant-se a imitar la moda reial, i fent contar de pas que els seus sòcols aristocràtics s'avenien millor amb el calçat fi i lleuger. Altres varen ésser d'opinió diferent; s'inflamaren tant els esperits amb motiu d'aquestes diferències de criteri, que amb una mica més Hamburg resta convertida amb una altra Verona amb les corresponents bandes de Capulets i Montsechs.

Per sort, no va arribar la cosa a tant; S. M. va retirar "de la circulació" al cap d'uns quants dies, aquell sistema de calçat que havia estat Pesca de les raons.

Va fer bé; car, la veritat sigui dita, tenir un rei "sabatasses" fa molt poc per a una nació com Anglaterra.

A l'Estat de Nova-Jersey, i davant dels tribunals respectius, es tramità un procés vertaderament sensacional.

Es tracta d'una senyora que s'és querellat contra el seu pare i la seva germana gran, per haver exercit coacció contra el seu promès perquè es casés amb l'esmentada germana, en lloc de fer-ho amb la querellant.

El fet d'"autos" va succeir d'aquesta manera: un jove de bella presència, lluit i de posició bastant arrelgata, per motius que no són del cas, va tenir necessitat de casar-se.

A l'objecte de satisfer aquesta necessitat, cada dia menys sentida, el nostre "gentleman" va anar a casa d'una família, "pobre, però honrada", — que també n'hi ha així a Nordamèrica — composta del pare i de dues filles, a demanar la mà de la més petita.

Atorgat el consentiment a satisfacció de la interessada, el jove va indicar que li corria pressa de casar-se i com que ell tenia d'absentar-se de la població, va encarregar el sogre de treure els papers i tot el que fés falta per a efectuar la cerimònia amb els requisits del cas.

Però, ni el promès, ni el pare de la promesa comptaven amb una cosa; això és: l'engelosiment que va agafar la noia gran en veure que la seva germana era sollicitada en matrimoni abans que ella. A tal extrem varen arribar aquestes gelosies, que el pare, tement que la xicota en fes alguna, d'amagat de l'altra i comprenent que l'absent galant el mateix li faria la gran que la petita, puix que el seu principal intent era de casar-se, fos amb qui fos, va fer estendre tots els papers a nom de la primera.

Quan va tenir-ho enllestit, va tornar el promès, i el dia i hora fixats va presentar-se a l'església, i va veure amb la consegüent sorpresa que li havien canviada la núvia.

—Ai, ai... No és pas aquesta, la que jo us havia demanada — va dir al futur sogre.

—Com s'entén! — va fer l'altre amb dignitat. — Encara em direu informal! Vos em vàreu demanar la gran, i per això és que jo vàreig consentir; car la petita, sense casar-se abans aquesta, no us l'hauria concedida de cap manera.

—No, no. Jo volia la petita. — Bé! Veïem si em fareu quedar malament ara.

El nuvi sigui pel desig d'evitar un escàndol, o perquè, realment, no li feia gaire més l'una que l'altra, va consentir en el canvi, i es féu la cerimònia.

Aquests són els fets que ha donat lloc a la querella.

La solució del plet és desconeguda. Però la cosa ben resolta és per a tot hom que tant el pare, com la núvia com el nuvi, són una colla de ximples.

...I sembla que la petita ha insinuat al fiscal la imposició de la següent pena: que no els deixin descasar; prou trobaran en el pecat la penitència!

Erudició i Cultura

Conferències fetes

"ELS PROBLEMES DE L'EDUCACIÓ" A Isona, a la Plaça del Bisbe, pel senyor Marcel·lí Jordana, dia 10.

"DE L'EMANCIPACIÓ PER LA CULTURA", a Sardanyola, en el local de la Cooperativa "La Constància, a càrrec d'En Josep Maria de Sucre, dia 13.

"EL QUE SIGNIFICA PER A LA CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'Estalvis el sosteniment de l'Asil Empar de Santa Llúcia i els altres que així mateix sosté la dita Institució. Ultra realitzar obra social i benèfica es realitza obra cristiana", pel doctor En Josep Maria Boix, sots-director de la Caixa de Pensions, a l'estatge social de l'Orfeó Sallentí, a Sallent, dia 14.

CONFERENCIA FILOSOFICA, (tema lliure) a càrrec del president de la Federació Espiritista Espanyola, professor Asmara, en el local del Centre "La Buena Nueva", del carrer Sant Lluís, 28, Gràcia, dia 20.

CONFERENCIA NATURISTA, EN EL LOCAL DE L'Escola Naturo Trofològica, pel naturista portuguès, senyor Manuel Rodríguez, dia 21.

"APOLOGIA DE L'IDEAL", A GIRONA, a l'Ateneu, a càrrec del Dr. Jaume Serra Hunter, catedràtic de la Universitat de Barcelona, dia 21.

"DE L'ORGANISATION DES EN-

treprises a Usines et Dépôts Multiples", per l'il·lustre catedràtic parisenc M. René Delaporte, al saló d'actes de l'Associació de Comptables de Catalunya, dia 22.

"PERIODISME", A CARREC D'EN Manuel Basses, a l'Agrupació Excursionista Júpiter, dia 23.

"LA LLUM", A L'AGRUPACIÓ Fotogràfica de Catalunya, a càrrec d'En Palmir Griñó, dia 25.

"LA CLASSE OBRERA BARCELONESA I LA POLÍTICA ECONÒMICA NACIONAL", per En Ramon Merino Gracia, al Cine Montaña, dia 25. Organitzada pel Sindicat Lliure professional del ram de l'aigua.

EXPOSICIONS

D'OBRES INÈDITES D'ARTISTES catalans, en pintura, dibuix, escultura, etc., a la Sala Parés. Del 6 al 16 d'octubre.

DE DIBUIXOS I PINTURES, A LA societat obrera "L'Artesà", de Gràcia. Inaugurada el dia 24.

EXPOSICIO D'ART, A GIRONA, organitzada pel Grup Excursionista i Esportiu Gironí per les Fires de Sant Narcís.

DE PINTURES DELS ARTISTES senyors Enric Climent i Enric Ochoa, a les Galeries Laietanes. Pública fins el dia 9 d'octubre.

DE FOTOGRAFIES, A L'AGRUPACIÓ Excursionista Júpiter.

J. P. R.

LA ARAÑA
PERIÓDICO SATÍRICO ILUSTRADO.
Fundador: J. G. PÉREZ.
Número 11 de Julio de 1885.

ALTO!

Este periódico satírico, ilustrado, fundado por J. G. Pérez, publica artículos de crítica social y política, acompañados de dibujos humorísticos. Su contenido es variado y refleja el espíritu de la época.

BOLETÍN DE LA ACADEMIA DE LAS ESCUELAS PIAS DE SABADELL
Fundador: J. G. PÉREZ.
Número 11 de Julio de 1885.

Este boletín académico publica noticias sobre la enseñanza en las escuelas pías de Sabadell. Incluye artículos de pedagogía y noticias de los alumnos.

Semanario de Mataró
Editor: J. G. PÉREZ.
Número 11 de Julio de 1885.

Fecha	Recepción	Deposito	Compro	Previsión	Estado	Valor	Administración
11	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
12	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
13	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
14	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
15	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
16	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
17	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
18	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
19	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
20	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
21	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
22	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
23	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
24	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
25	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
26	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
27	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
28	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
29	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
30	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885
31	1885	1885	1885	1885	1885	1885	1885

SECCION RELIGIOSA

SANTOS DE LA SEMANA

Este semanario publica artículos religiosos y noticias de la parroquia de Mataró. Incluye oraciones y reflexiones sobre los santos de cada semana.

CVCA FERA

Este semanario humorístico publica caricaturas y artículos satíricos. Su contenido es divertido y crítico con la sociedad de la época.

Tamany 38 x 20. — Any 1885. — Impremta de V. de Pérez.

Tamany 27 1/2 x 19. — Any 1886. — Impremta i Litografia de Joan Comas Faura.

Tamany 32 x 22. — Any 1883. — Impremta de F. Horta.

Tamany 27 1/2 x 22. — Any 1917. — Impremta de Guinart i Pujolar.

DIARIS, PERIODICS, REVISTES, BUTLLETINS, ETC., APAREGUTS A CATALUNYA DE CENT ANYS ENÇA

La Araña.—Tamany de 38 x 29. Periòdic setmanal de 4 pàgines aparegut per primera vegada a Barcelona el dia 18 de juliol de 1885. Escrit en castellà, porta a les pàgines centrals un dibuix que les omple, en colors, estil "La Mosca", "La Flaca" i d'altres, que amb noms i en períodes diferents són una mateixa cosa. D'expressió "progressista" i anticlerical, i satíric. Preus: subscripció aci: 6 mesos, quatre pessetes; un any, 8 pessetes; a fora, 5 i 10; a l'estranger 10 i 20. Número solt, 4 quartos. Impremta V. de Pérez, c. Fontanella, 11, Barcelona. (Col·lecció Pujadas).

Boletín de la Acadèmia Calasancia de las Escuelas Pias de Sabadell.—Tamany de 27 1/2 x 19. Surt per primera vegada a Sabadell el dia 15 de juny de 1886. Escrit en castellà. Consta de 16 pàgines, i es publica els dies 15 de cada mes. Preus: un semestre, sis rals; un any, deu rals. Número solt, 10 quartos. Impremta i Litografia de Joan Comas Faura; c. de Capmany, 18, Sabadell. (Col·lecció E. P. M.).

Semanario de Mataró.—Tamany de 32 x 22. Surt a Mataró l'any 1883. Publica l'últim número el dia 25 de maig de 1895. Consta de 8 pàgines, és escrit en castellà, setmanari. No trobem nota de preus a l'últim número que és el que tenim a la vista. Impremta F. Horta, carrer d'Argemona, 20, Mataró. (Col·lecció E. P. M.).

Cuca Fera.—Tamany de 27 1/2 x 22. Setmanari humorístic que es publica per primera vegada a Barcelona el dia 19 d'abril de 1917. Va sortir amb molta empena. Per diverses circumstàncies, deixà de publicar-se al cap de pocs mesos. Consta de 16 pàgines, duu caricatures molt boniques, compta amb la col·laboració d'escriptors com Josep Carner, Carles Riba, Carles Capdevila, Josep M.ª de Sagarra, Prudenci Bertrana, Lluís Bertran i d'altres. Pintors i dibuixants com Xavier Nogués, Josep Aragay, Lluís Labarta, "Apa", Junceda, i d'altres. Preus: trimestre, 2 pessetes; mig any, 3'50 pessetes; un any, 6 pessetes. Número solt, 10 cèntims. Impremta Guinart i Pujolar, c. Bruch, 63.

llibres & lletres

—Dins la col·lecció de "La Biblioteca Literària" de l'Editorial Catalana, ha aparegut "Fromont i Risler" de l'Alfons Daudet, traducció catalana d'Emili Vallès. Volum de 350 pàgines.

—El llibre de poemes corresponent a l'any 1926 que ja té enllestit En Josep M.ª López-Picó, es diu "Cant a Adam".

—La col·lecció "La Novella d'Ara" ha publicat en dos números la bella novella "La Quitèria" de Dolores Monserdà de Macià, la qual novella feia temps era exhaurida.

—Carles Monfar, de Montblanch, té en preparació la publicació d'un llibre de poesies.

—Hom anuncia per a d'ací a poc la inauguració de temporada del Teatre Català Romea.

—Diu en Josep M.ª de Sagarra té a punt d'enllestir una obra de teatre per a la companyia d'En Santpere.

—Joan Santamaría té a la impremta una novella.

—La col·lecció "Biblioteca Nova" publica una novella d'Alfons Masegas, que es diu "Les aventures del Mestre Blai".

—Les "Edicions Nausica" donarà aviat el seu tercer volum, un llibre de contes d'En Domènec Guansé, que es diu "La Clínica de Psiquis".

que viuran enfavades per sempre en l'estil desaborit d'aquell autor catequizant i prolífic.

Sembla que tira, oi?

A En Bertrana, com a devot de la cacera que és, li agrada molt de tirar.

Creïem que l'afer de les vaqueries era resolt.

Ens equivocàvem.

Encara es fan reunions i se'n escriuen gasetlles.

Altrament, tractant-se de vaques, que en llur caminar i en totes llurs coses són calmoses, no cal que ens estranyem que l'afer vagi també molt a poc a poc.

Després, quan un té una vaca, costa molt de desprendre-se'n.

A París s'ha de celebrar el III Congrés Internacional de Ciutats i Viles.

L'Ajuntament de Barcelona, com a representant de la ciutat—això és un dir—ha acordat prendre-hi part, i per això hi tramet "un representant" i vota, per despeses, 7.500 pessetes.

Si no que ara som temps de política nova, diríem que 7.500 pessetes, que representen uns 22.000 francs, no és massa baratet.

Però... no siguem nens; Barcelona és rica, i paga!

Sí, Barcelona és rica.

I Barcelona és bona, quan la bossa hi sona.

I hi sona d'allò més: altres 334.000 pessetes l'Ajuntament acorda que corrin, l'una darrera l'altra, cap a la Plaça de Catalunya.

Bons panellets, i bons torrons, i bon profit!

I els tres o quatre grups escolars, grans, espaiosos, magnífics, que estaven a mig fer, més de a mig fer, prop de cobrir, resten abandonats...

La mainada, per aprendre, sobretot per aprendre de comptes pot anar a la Plaça de Catalunya.

Enguany per la festa de la Mercè, no hi ha hagut "bons" de l'Ajuntament.

Diu que l'Estatut Municipal ho prohibeix.

Però, com?...

Sí. També prohibeix que hi hagi pobres.

I ja està: no hi ha "bons", ni pobres.

Això és Xauxa.

Prova? La Plaça de Catalunya.

Llegim que els enterraments de Valdepenyes s'han declarat en vaga.

L'alcalde ha dit:—Sí? Doncs aquí sóc jo.—I amb gran esperit s'ha ofert a realitzar ell la lúgubre feina.

Un alcalde, enterraments!

Troblem que la cosa escau, que està en caràcter, i que té la seva profunda significació.

Ja són aci.

Les castanyeres. Oronells de la Tardor, posen el niu calent a les cantonades, i amb llurs espetecs fan girar els vianants.

Castanyes, castanyes!

Calentones, calentones!

L'exímia, la principessa i lleial Maria Barrientos ha perdut una polsera valuada en 150.000 pessetes.

Això diu que s'ha escaigut a San Sebastián (d'allà dalt, no de Barcelona); i diu que la policia és avisada per si és que apareix a San Sebastián la magnífica joia...

Que no s'escarrassin.

Vol creure'ns, la Maria Barrientos? Que provi a veure si la troba a la Plaça de Catalunya.

No fa gaires dies, deien els telegrams que no recordem qui (el Maghen? un multimilionari nordamericà?) posava preu: 100.000 dòlars a la testa d'Abd-el-Krim.

Ara diuen els telegrams que Abd-el-Krim posa preu als aviadors nord-americans: ofereix per cada aviador, mort o viu, 5.000 dòlars.

Oh! Abd-el-Krim, sapastre!

Quina bufetada per als nordamericans! A quin baix preu que els cotitza.

Llegim en un diari que en una població de... tingué lloc no fa gaires dies una jueguesca original. Es tractava de provar qui beuria més alcohol. Un dels que hi prengué part es troba en estat agònic a causa de l'excés d'alcohol.

De totes maneres no pot queixarse; es tracta d'una mort espiritual.

En un periòdic comarcal llegim un elogi de Terrassa, la ciutat de Catalunya on es treballa millor i més delicadament la llana.

Això, si de cas, deuria ésser abans, perquè avui la ciutat de la llana és Barcelona.

G. A. LL.

VOLVES

Fa alguns dies En Prudenci Bertrana, publicà un encertat article a "La Veu" parlant del llibre "L'esquema de l'història" del novel·lista anglès H. G. Wells. I el notable prosista, així parlava sincerament:

"L'obria ajaçat a la sorra, un poc lluny de l'ombra dels banys, ajoc de pestilents novel·les cinematogràfiques i d'altres escrits en català, de fabricació periòdica, delícia de solteres decebudes i nenes sentimentals, que mai en coneixeran de millors,

que viuran enfavades per sempre en l'estil desaborit d'aquell autor catequizant i prolífic.

Sembla que tira, oi?

A En Bertrana, com a devot de la cacera que és, li agrada molt de tirar.

Creïem que l'afer de les vaqueries era resolt.

Ens equivocàvem.

Encara es fan reunions i se'n escriuen gasetlles.

Altrament, tractant-se de vaques, que en llur caminar i en totes llurs coses són calmoses, no cal que ens estranyem que l'afer vagi també molt a poc a poc.

Després, quan un té una vaca, costa molt de desprendre-se'n.

A París s'ha de celebrar el III Congrés Internacional de Ciutats i Viles.

L'Ajuntament de Barcelona, com a representant de la ciutat—això és un dir—ha acordat prendre-hi part, i per això hi tramet "un representant" i vota, per despeses, 7.500 pessetes.

Si no que ara som temps de política nova, diríem que 7.500 pessetes, que representen uns 22.000 francs, no és massa baratet.

Però... no siguem nens; Barcelona és rica, i paga!

Sí, Barcelona és rica.

I Barcelona és bona, quan la bossa hi sona.

I hi sona d'allò més: altres 334.000 pessetes l'Ajuntament acorda que corrin, l'una darrera l'altra, cap a la Plaça de Catalunya.

Bons panellets, i bons torrons, i bon profit!

I els tres o quatre grups escolars, grans, espaiosos, magnífics, que estaven a mig fer, més de a mig fer, prop de cobrir, resten abandonats...

La mainada, per aprendre, sobretot per aprendre de comptes pot anar a la Plaça de Catalunya.

Enguany per la festa de la Mercè, no hi ha hagut "bons" de l'Ajuntament.

Diu que l'Estatut Municipal ho prohibeix.

Però, com?...

Sí. També prohibeix que hi hagi pobres.

I ja està: no hi ha "bons", ni pobres.

Això és Xauxa.

Prova? La Plaça de Catalunya.

Llegim que els enterraments de Valdepenyes s'han declarat en vaga.

L'alcalde ha dit:—Sí? Doncs aquí sóc jo.—I amb gran esperit s'ha ofert a realitzar ell la lúgubre feina.

Un alcalde, enterraments!

Troblem que la cosa escau, que està en caràcter, i que té la seva profunda significació.

Ja són aci.

Les castanyeres. Oronells de la Tardor, posen el niu calent a les cantonades, i amb llurs espetecs fan girar els vianants.

Castanyes, castanyes!

Calentones, calentones!

L'exímia, la principessa i lleial Maria Barrientos ha perdut una polsera valuada en 150.000 pessetes.

Això diu que s'ha escaigut a San Sebastián (d'allà dalt, no de Barcelona); i diu que la policia és avisada per si és que apareix a San Sebastián la magnífica joia...

Que no s'escarrassin.

Vol creure'ns, la Maria Barrientos? Que provi a veure si la troba a la Plaça de Catalunya.

No fa gaires dies, deien els telegrams que no recordem qui (el Maghen? un multimilionari nordamericà?) posava preu: 100.000 dòlars a la testa d'Abd-el-Krim.

Ara diuen els telegrams que Abd-el-Krim posa preu als aviadors nord-americans: ofereix per cada aviador, mort o viu, 5.000 dòlars.

Oh! Abd-el-Krim, sapastre!

ÇO QUE PASSA PEL MÓN
(setembre de 1925)

Dia 18.—Es incendiat el palau del Parlament de Tokio (Japó).

Dia 19.—Es incendiada la residència del president del Consell del Ministeri del Japó.

Dia 20.—Es incendiada la casa del President de la Cambra Alta de Japó.

Dia 23.—La principessa Mafalda d'Itàlia es casa amb el príncep Felip d'Àsia, al castell de Racconigi.

—Caillaux, ministre de Finances de França, arriba a Nova York, amb la missió francesa, per entrevistar-se amb el govern yanqui, per tractar de l'afer del deute de la República francesa amb Nordamèrica.

Dia 24.—Es registren nous combats durs i gloriosos al Marroc.

Dia 26.—De dia en dia apareix més complicada la política anglesa. Però terdeny la situació conservadora, davant els greus problemes que afecten el país. Els liberals guanyen. Lloyd George torna—diuen—ràpidament.

—Es dona segura l'alliberació de Suedia dels drusos, a Síria. L'optimisme francès es cotitza.

IMP. ALTÉS

PELS BELLS CARRERS DE MA CIUTAT

CARRER DE FERNANDO
24 i 26. Sastre, Mod. i Camiseria.—BAS i TARRIDA
33. Ganiveteria.—AMERICAN MACHINE.
34. Institut Musical.—Acadèmia Ardevol.
CARRER CORTS CATALANES
457. Inst. elèct. aigua i gas.—RAFAEL SALA.
614. Pelleteria.—"LE RENARD".

*ARRER CLARIS
102. Blau Catalunya.—J. LOPEZ LLAUDER.

CARRER DE TALLERS
72. Ceràmica i rajoles.—CASIMIR VICENS.

CARRER MUNTANER
65. Ribas i Ferrer. B. Regia Novelles escolides

CARRER COMTE ASALTO
15. Mobles a plaços i comptat.—JOSEF MACIÀ.

CARRER BOTERS
4. F. MONFALCÓN. Tapissos pintats i oleografies.

CARRER DEL CALL
1. C. PONT. Mantons Manilla i Mantellines.
9. Llaneria i Sederia.—CASA PUIG.
28. pral. J. COSTA.—Antiguitats d'art.

CARRER DEL PI
13. 2.º. SASTRE.—L. MIR.

CARRER DE SANT PAU
3. Camiseria del Liceo.—JOAN VALLVÈ.

CARRER BALMES
126. RADIO-ELECTRIC Manufacturers.

RAMBLA DE CATALUNYA
15. Pelleteria "La Siberia".—J. TICÓ.
20. Perruqueria.—J. MAYMÓ.
94. LA ARTÍSTICA.—Brodats i Confeccions.
124. Instal. bones i barates.—Barnadas i Espinet.

CARRER DE LA BOQUERIA
36 i 38. Camiseria.—RODRIGUEZ & FERRER.

CARRER CORRIBIA
2 i 1.º. Lligues i Tirants CATALONIA.

CARRER VILA-VILÀ
66. Palla i Alfals JOSEF CATALÀ.

CARRER PORTAFERRISSA
22. Ganiveteria i perfumeria.—VDA. DUCHEIN
25. Camiseria A. DE B. CORNELLA.

CARRER ARIBAU
29 i 31. Perruqueria ENRIC SORIGUE

CARRER FONTANELLA
18. Art. Fotogràfics i Radio.—PÉREZ i SABA.

CARRER JOVELLANOS
4. Art. Fot. i treballs de Laboratori.—E. PICAZO

RONDA SANT ANTONI
60. OLLA EXPRESS.—Detalls a Import Acar.

CARRER SALMERÓN
140. Articles fot. i radio.—V. CALDÉS ARGÜS.
193. Lâmp. Elect. i radio.—RAMON KABASA.

DIAGONAL
460. "Radio Iris".—J. B. MODOLELL.

Establiments
MARAGALL
Petritxol, 3 i 5
BARCELONA

RAMON SUNYER
JOIER

Corts Catalanes, n.º 643
Telèfon 813-S. P. - BARCELONA

FREIXENET
SANT SADURNI DE NOYA

ÉS EL MILLOR XAMPANY

APARELLS I ACCESSORIS PER A LA

RADIO TELEFONIA
DE LES MILLORS MARQUES
Venda al major i detall
Carrer Canuda, 45 i 47
BARCELONA
DIPÒSIT DE MATERIAL ELÈCTRIC
JOSEP CLAVELL

Solingen-Paris-Barcelona
(Casa fundada per R. ROCA)
JOSEF ROCA
Navaltes i Màquines d'asfaltar
assegurades
Ganiveteria Tòcador
Taller d'esmolat tota mena d'eines
PLAÇA DEL PI, n.º 3

FOTOGRAVATS

TRICROMIAS-AUTOTIPIAS

F. CARRERAS CANDI

**NARRACIONS
MONTSERRATINES**

CONTÉ ENTRE ALTRES:

La roca del Gegant encantat - Lo senyal del Cap de Mort - Lo Cavall Bernat - Lo Vall-Mal - Lo drama de Sant Miquel - Lo fals ermità de Montserrat - Lo bandoler de Montserrat.

Vol. de 400 pàgs. il·lustrat amb 35 gravats

IMPRENTA ALTÉS
Angels, 22 i 24 Preu: 2 pessetes

Oficina de còpies CASA RENÉ

Atenció - Treballs en català - Rapidesa, bon preu i economia
CARRER DE MONTSIÓ, 18, TELÈFON 4525-A - BARCELONA

PARAIGÜES :: OMBREL·LES
VANOS
BASTONS

J. CARDÚS

PORTAFERRISSA, 10
BARCELONA

Dolços, dolços, dolços fins
per llepar-vos-hi els deu dits.
La casa més llaminera
la Casa Esteve Riera.

ESTEVE RIERA Confiter i Pastisser

Pa de luxe
RAMBLA DE CANALETES 9111.
TELÈFON A 2766.
CARRER DE MALLORCA, 507 i 509:
TELÈFON. G. 2.
BARCELONA

LLÀTZER DE TORMES

el clàssic de l'humor
demaneu-lo
a totes les llibreries

2 PESSETES

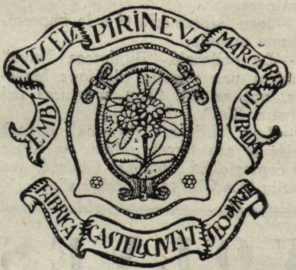
IGNASI FOLCH I TORRES

UNA DONA

NOVEL·LA CONTEMPORÀNIA

A TOTES LES LLIBRERIES

PREU: 3'50 PTES.

TELÈFON A SEU D'URGELL, NÚM. 124
A BARCELONA, NÚM. 2023-A
A SITGES, NÚM. 1383

Fàbrica de Llonganisses, la millor
de la nostra terra.

Demaneu a tot arreu la marca

"ELS PIRINEUS"

Quingles i Escaler

Castellciutat (Seu d'Urgell)